

איך לכבוש ידידים

איש חברה מנוסה ומשופשף, ומומחה בנושא „איך לרכוש ידידים ולהעליח בחברה“.
בתמונה הימנית, שצולמה בתקופת ההמתנה ללוחיתו של יו"ר הכנסת המנוח, ראובן

ברקת, נראה דיין מייד עם הגיעו למקומו. בתמונה האמצעית, הוא מתחיל לסקור את סביבותיו, מגלה, מאחורי השיח שלידי, מתנדבת עזרה ראשונה הניצבת על מישר מרתה. בתמונה השלישית, מתגלה דיין במלוא לבביותו, כאשר הוא מושיט יד לעבר שכנתו, יוצר קשר. הדגמה זו של שיטת קשר הנוצחה על-ידי צלם חובב.

■ ואילו לדידי מנוסי, ש חזר גם הוא לארץ, יש גירסה משלו לתלונתו של חפר: „ל כל מקום שחיים בא לבקש הנחות, אמרו לו שאני כבר קיבלתי“. אמר דידי שניצל את סיורו בחו"ל למטרות עבודה והוא מתכוון לדווח על המסע שערך מהאמונה עד ארץ האש הנמצאת מדרום למיצר מגלאן.

■ האמרגנית מרים עצי יוני הגיעה למערכת ידיעות אחרונות לפגישה עם עורך ה צהרון נוח מוזס ועם מרכז המערכת דב יורקובסקי. כשנכנסה ופנתה למזכירה, ביקר שה ממנה זו שתשב ותמתין. כעבור מספר דקות הוציאה ה מזכירה דף נייר ושאלה את עציני לשמה ולמקומות בהם עבדה. האמרגנית השיבה וה מזכירה רשמה. כשהתארכו די שאלות, התפרצה עציני: „מה כל הפורמליות הזו, בסך הכל באתי לפגישה עם העורכים“ המזכירה המופתעת הבינה כי טעתה והתנצלה: „סליחה, לא ידעתי. בדיוק היום צריכה להגיע מועמדת למשרת פקידות וחשבתי שזו את.“

■ הצלם הוותיק יעקב אגור הוכיח השבוע כי כוחו לא רק בצילומים. אגור, שצייר את בני אמדורסקי, ישראלי גוריון ו-יורני בן המהווים יחד את צוות ההצגה הטוב, הרע והנערה, הביא לי אחת החזרות את דוגמאות ה צילומים והראה אותם לשחק נים שהתלהבו מטיב עבודתו. „אתם חושבים שאני רק צלם“, אמר להם אגור בטון נעלב. „בוא, אני אראה לכם משהו שאחריו תתחננו בפני שאצי טרף להופעה שלכם.“ אחרי ה הקדמה המפוצצת פתח אגור, שהוא אב לילד אחרי צבא, בי ריקוד סטפס סוער. בגמר מחיי אות הכפיים. הבטיח בני שאמ דורסקי: „אני מבטיח לך שאם אחד מאיתנו יחלה, אתה תח ליף אותו על הבמה.“

הבדווים את אנשיהם הרבים ו תמורת זאת יתחלקו בפירות הניצחון: ליהודים תהיה ארץ ישראל ולבדווים כל שאר ה שטח. ד"ר לוי כתב את הדבר להרצל שהתלהב מהרעיון ו ביקש ממנהל בנק אנגלו-פלס טינה זלמן דויד לבונטין לחקור את רצינות ההצעה וביקש תשובה דחופה מארץ ישראל על הצעדים להגשמתה.

■ במיסגרת תוכנית אחרת של גלי צה"ל, קול בו חלום, שבעריכת בתיה שושני ו אבי קורן ובהגשת שמואל ישי, יצאו העורכים לאחד מ בסיסי צה"ל וביקשו מחיילי המחנה שידרגו לפי סדר הח שיבות את הספורטאים הבאים: מרדכי שפיגור, גיאני ריכרה, פלה ופרידריך ניטשה. תוצאות המישאל: ככדורגלן שני בחשיבותו בי עולם זכה הפילוסוף הגרמני אבי תורת הגזע הנאצי פריד ריך ניטשה.

■ דעותיו של הסופר ש"י עגנון על מנהיגי ועסקני ה ישוב בשנים שלפני הקמת ה מדינה ואחריה, לא היו חיר ביות במיוחד. בהארץ של ערב החג, התפרסם סיפור של עג נון, בו כתב על אנשי הקרן הקיימת לישראל: „...אתם ש היו נקראים סרסורי קרקע ו עכשיו נקראים הם גואלי ה מולדת ובוגי הישוב“. באותו סיפור, אומר עגנון על עצמו: „בני-אדם שכמותי, נזכרים בהם רק כדי לגבות מהם מיסים.“

■ הפיזיומאי חיים חפר חזר מסיבוב בדרום-אמריקה כשהוא מלא חלונות: „לכל מקום שהגעתי, סיפרו לי ש דידי מנסי הגיע אליו לפני זה גול ממני את כל ההנאה“, סיפר חפר בחיוך. על ברזל, בה שהה בזמן הקרניבל בריו, סיפר חפר: „ברזל תוססת מ אוד בזמן האחרון בגלל ש החליטו להעלות את המקסימום של מס ההכנסה ל-15 אחוז.“

בתוכניתו של מרדכי נאור בגלי צה"ל, סיפורי המחצית הראשונה, נודע על תחילתה של ברית בדווית-יהודית בי שנת 1903. הבדווים בנגב היו באותה שנה בסיכון עם ה טורקים ומכיוון ששמעו כי ליהודים יש מלך (הרצל) פנו אליו באמצעות האחראי על המושבות בארץ-ישראל ד"ר יצחק לוי שנהג להתכתב עם הרצל. שני שייכים התייצבו אצל לוי ביפו והציעו שהרצל יארגן ברית בדווית-יהודית כי די שיחד יגרשו את הטורקים ויכבשו את כל האזור: ירדן, סוריה וארץ-ישראל. היהודים יתנו את הרובים והתותחים.

זמרת שירי העם הכושיים בחברת האמרגן מרקו תורג'מן על מדרגות מועדון הלילה הירושלמי החדש „אבוטור“, שנפתח בהנחתו של מרקו. אודטה היא ידידה ותיקה של האמרגן עוד מביקוריה הקודמים בארץ. כששמעה שמרקו תורג'מן פתח מועדון-לילה חדש, מיהרה לבקרו.

■ זקן הסטודנטים באוניברסיטת תל-אביב, פנחס נאמן בן ה-82, עומד לסיים את הדוקטורט שלו בנושא ההיסטוריה של עם ישראל. המאורע שימש הזדמנות להעלאת זיכרונות. ב-1965, כאשר נאמן היה בן 75, הוא הגיש לאגודת הסטודנטים בקשה לשכר לימוד מוקטן. כך שאר הנימוקים לבקשתו, טען הסטודנט: „אני יתום.“

■ יתכן שאם בנימין זאב הרצל לא היה נפטר בקיץ 1904, הייתה כל ההיסטוריה משתנה וארץ-ישראל כבר אז הייתה עוברת לידי היהודים.

■ מותו של יושבראש ה כנסת ראובן ברקת הוליד גל של שמעות, מפני שהרדיו והטלוויזיה הקפואו את הידיעה עד מוצאי החג. השמועות פגעו גם בראש עיריית ירושלים תדיר קולק, שצילצל בשעה חמש לפנות בוקר אל נהגו האישי והודיע לו כי דויד בן גוריון נפטר. הנהג, שקיבל כבר אינפורמציה בצינורות מ שלו, הבחיר לקולק כי ברקת הוא הנפטר, רק אחרי ויכוח השתכנע קולק בצידקת נהגו.

■ אלוף פיקוד הצפון מרצה גור זכה באליפות נוספת. היה זה בשבת שעברה, כשי מטה הגיע בלוויית אשתו וילדיו למדינת אכזיב. כיאות ל אורח רם-מעלה, קיבל את פניו ראש המדינה אלי אכזיב. אחרי דברי הברכה המקובלים ניגשו משפחת גור ומשפחת אכזיב לתחרות הקפצת אבנים על המים. התוצאה הסופית: ניצחון מוחץ של בני משפחת האלוף שזכו באליפות ההקפיצה, לקול חשוואות מאות ה נופשים בחוף שחזו במאורע.

■ מלבד הקפצת אבנים עסק אלי אכזיב השבוע גם בשליחת מברקים לגדולי ה עולם. במברק לנשיא ארצות הברת רייצ'ארד ניקסון ביקש אכזיב שיופעל לחץ כבד על ישראל, המכונה בפיו „המ דינה השכנה“, כדי שזו תחדל ממדיניותה התוקפנית כלפי מדינת אכזיב. אכזיב תירץ את צעדו זה בכך שלא קיבל תשור בה על מברקיו לראש הממשלה גולדה מאיר ולשרים משה דיין ויגאל אלון. מי שכן ענו לאכזיב היו שרי-החץ אכא אכזיב שביקש ממנו לא לערב מדינות זרות בסיכסוכו. מפני שאפשר לפתור את בעיותי במשאומתן ישיר: ושר התיק שורת שמעון פרס שהשיב כי הוא חושב שהמברק הגיע אליו בטעות. מפני שהסיכסוך אינו על תיקשורת אלא על דיפלומטיה.